

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τοῦτο είναι,
κι' έδρα πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Ἔτος χίλια δεκακόσα κι' δεγδοήκοντα έννέα,
καί αὐτός ὁ χρόνος θάχῃ περισσεύματα γενναῖα.

Ὁ Ρωμηός τήν εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνει,
Κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχωμαι — διότι τοὺς ἀνέχωμαι,
μοναχά 'στάς Ἐπαρχίας — καί 'στό Ἐξωτερικόν,
ἐπειδή καιροὺς πτωχάσο — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν,
Συνδρομή γιά κάθε χρόν — φράγκα δώδεκα καί μόνο,

γιά τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καί 'στό χέρι.
'Αλλ' ἐδῶ συνδρομηταί — δέν θά γίνωνται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλα κι' ἀνκρατῆς — δέν περνᾶς συνδρομητής.
Κι' οὔτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καί συνδρομαί — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μίς 'στῶν φόρων τήν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Δεκαπέντε τοῦ Ἀπρίλη
καί 'στοὺς κάμπους χαμομήλι.

Διακόσα τεσσαράκοντα δεκτῶ
κι' ἐχόρτασε ὁ κόσμος μέ σφακτό.

Δωρεαί πολλῶν Ἑλλήνων
πρὸς τὸν νέον Κωνσταντῖνον.

Διὰ πολλές, Διάδοχε, καί σοβαρὰς αἰτίας
κι' ἐπιθυμῶν νὰ γίνετε ὁ πρῶτος κτηματίας,
χαρίζω, Ὑψηλότατε, 'στὴν Ὑψηλότητά σας
εἰκόπεδά μου μερικὰ ἐξ ἀρκετῶν στρεμμάτων
νὰ τὰ προσθέσετε κι' αὐτὰ μέ τᾶλλα κτήματά σας
καί νὰ γενήτε κύριος πολλῶν ὁμοῦ κτημάτων.
Δεχθῆτε, ὡς παρακαλῶ, αὐτὴν τὴν δωρεάν,
μεγάλην, ἀμετάκλητον, καθὼς καί στερεάν,
ὡς δείγμα τι ἐλάχιστον ἀγνῆς φιλοπατρίας
καί δὴ ἀφοσιώσεως 'στό Στέμμα καί λατρείας.
Βεβαίως θά γνωρίζετε πῶς εἶμαι Ἀθηναῖος,
καθ' ὅλα ἐντιμότητα κι' εἰς δωρεὰς γενναῖος,
δεσπότης δὲ ἀπόλυτος μανδρῶν καί οἰκοπέδων,
κι' ἂν εἴξευρα ὁ φουκαρὰς καί γράμματα ὀλίγα,
θὰ ἦτον εἰς τὰς χεῖρας μου ἡ ἀγωγή τῶν παιδῶν
καί ἡ νεότης ἀπασα πρὸς δέξαν θὰ ἐσφρίγα.
'Αλλ' εἶθε κι' ἄλλοι ὡς ἐμέ, πρὶν κατεβοῦν 'στὸν τάφον,
νὰ μιμηθοῦν ὀργήγορα τὴν ἰδικήν μου πράξιν,
καί τώρα προσκαλέσετε τὸν Συμβολαιογράφον
νὰ κάμῃ τὸ Συμβόλαιον μέ δλην του τὴν τάξιν.
Προτίθεμαι, Διάδοχε, καί ἄλλα νὰ σὰς δώσω
κι' ἐγὼ πτωχὸς πρὸς χάριν σας καί ἀστεγος νὰ μείνω,
κι' ἀφοῦ ἀπὸ ἀκίνητα καί κινητὰ γλυτώσω
ἀντὶ τοῦ Λύδερς τῆς Αὐλῆς παιδαγωγὸς νὰ γίνω.
Δεχθῆτε τοὺς προσκυνητοὺς τοῦ Σταύρου τοῦ Μπουλίκη,
ποῦ εἶναι πρῶτος πάντοτε εἰς τὸ κουβαρνταλήκι.

Δεχόμεθα τὴν δωρεάν μέ πᾶσαν προθυμίαν,
χωρὶς ποσῶς νὰ φέρωμεν ἀντίρρησην καμμίαν,
κι' ἀμέσως τὸν ἀρμόδιον καλοῦμεν Ὑπουργόν
'στὰ περαιτέρω νὰ προβῇ, νομίμως ἐνεργῶν,
ἡγοῦν νὰ δώσῃ τὸν σταυρὸν εἰς τὸν δωρεοδότην
καί νὰ τὸν κάμῃ τάχιστα τοῦ ἀργυροῦ ἱππότην,
τῆς δὲ Αὐλῆς ἡ εὐνοία κι' εἰς τοῦτον νὰ στραφῇ
καί τὸνομά του γράμμασι χρυσοῖς ν' ἀναγραφῇ.
Δεχόμεθα τὴν δωρεάν μετὰ χαρὰς πολλῆς
καί μένομεν ὑπόχρεοι . . . Γραφεῖον τῆς Αὐλῆς.

Παρακαλεῖται ἡ Αὐλὴ ταχέως νὰ πληρώσῃ
καί ἔσους ἐμεσίτευσαν 'στὸν κύριον Μπουλίκην,
πρὸς πάντα δὲ τὰ νόμιμα μεσιτικὰ νὰ δώσῃ,
ἀλλέως δὲν θ' ἀργήσωμεν ν' ἀνοίξωμεν καί δίκην.
Αὐτὰ καί μένουں ταπεινῶς Μεσιταί μεμικοί,
ὅπου δὲν ἔχουں σήμερα νὰ βάλουνε βρακί.

Παρακαλεῖται ὁ καθεὶς τῆς δωρεὰς μεσίτης,
ἂν εἶναι ἀφιλοκερδῆς πραγματικῶς πολίτης,
νὰ μὴ ταράττῃ τῆς Αὐλῆς τὴν ἀριστοκρατίαν
καί 'στὸν Σταυρὸν ν' ἀπευθυνθῇ διὰ τὴν μεσιτείαν,
διότ' εἰξεύρουں κάλλιστα οἱ εὐπειθεῖς μας δοῦλοι
πῶς μέ τοὺς γάμους ἡ Αὐλὴ δὲν εἶναι 'στά καλά τῆς
καί 'στ' ἀποκαλυπτῆρια ἐκεῖνα τοῦ Μισούλη
θὰ ἐξωδεύσῃ κατ' αὐτὰς τὰ μαλλοκέφαλά τῆς.

Ἄν θέλετε νὰ τύχετε εὐνοίας ὑψηλῆς
μὴ μᾶς ζητήτε ἀμοιβάς . . . Γραφείον τῆς Αὐλῆς.

Ἐπήγαμε εἰς τὸν Σταυρὸν διὰ νὰ μᾶς πληρώσῃ,
ἀλλὰ ὀλίγον ἔλειψε νὰ μᾶς ἐμβαγλαρώσῃ.

Μὴ μᾶς ζητήτε χρήματα κί' αὐτὸς δὲν εἶναι τρόπος
καὶ ἀπ' ἄλλοῦ ἄς πληρωθῇ καθένας ὅπως ὅπως.

Ἄφοῦ λοιπὸν δὲν εἶν' ἐλπίς παρὰ τῶν Ἀνακτόρων
νὰ λάβωμεν τῶν κόπων μας εὐλόγους πληρωμάς,
δὲν ἀπαιτοῦμεν τίποτε, ἀλλ' ὑπὸ ἓνα ὄρον,
ὅστις ὑψηλὴν σὰς εὐνοίαν νὰ ἔχετε κί' ἐμᾶς.

Εἰς τόσῃν ἀφοσίωσιν ἀξίζει ἓν βραβεῖον,
διὸ καὶ θὰ σὰς ἔχωμεν καθ' ὄλον μας τὸν βίον.

Εἶμαι πρὸ χρόνων φούρναρης εἰς ἄγνωστον ὁδὸν
καὶ τοῦ Μπουλίκου ἔξαφνα τὴν δωρεὰν ἰδὼν,
κί' ἐγὼ εἰς τὸν Διάδοχον τὸν φούρνου μου χαρίζω
καὶ ἀπὸ τῶρα κύριον τοῦ φούρνου τὸν γνωρίζω
μὲ ὄλα του τὰ ἐπιπλα, μὲ ὄλα του τὰ σκευῆ,
ἐκεῖ νὰ ψήνῃ τὸ ψωμί, ἐκεῖ νὰ μαγειρεύῃ.
Δεχθῆτε καὶ τὸν φούρνου μου θερμῶς παρακαλῶ
καὶ τῆς χρυσοῦς πορφύρας σὰς τὰ κράσπεδα φιλῶ.

Δεχόμεθα τὴν δωρεὰν τοῦ φούρναρη ἀσμένως
κί' ὁ Βασιλεὺς εὐρίσκειται κατενθουσιασμένος.

Κί' ἐγὼ χαρίζω ὅστις σεπτὸν Διάδοχον τοῦ θρόνου
τὴν δίτροχόν μου ἀμαξαν ποῦ ἔκαμα πρὸ χρόνου
ὡς δειγμὰ ὑπολήψεως κί' ἀγάπης ὑπερτάτης...
αὐτὰ καὶ μένω ταπεινῶς... Κωστῆς ἀμαξηλάτης.

Δεχόμεθα τὴν δωρεὰν καὶ τοῦ ἀμαξηλάτου
μὲ τὰ εὐχαριστήρια τοῦ Μεγαλειοτάτου.

Χαρίζω ὅστις Διάδοχον ὀλίγα μετρητὰ
καὶ κάμποσα οἰκόπεδα εἰς τὰ Πινακωτὰ,
ἀλλὰ ἐγὼ εὐθύνομαι καὶ εἰς τὰς μεσιτείας...
ἓνας παλῆδος ἀραμπατζῆς καὶ ἤδη κτηματίας.

Δεχόμεθ' ἄτμενοι κί' αὐτὴν μὲ ἄλλας δωρεάς,
φιλοῦντες τοῦ ἀραμπατζῆ τὰς δύο παρεϊάς.

Ἰδὼν κί' ἐγὼ τὴν δωρεὰν τοῦ Σταύρου τοῦ Μπουλίκου
χαρίζω ὅστις Διάδοχον ψαράδικο καΐκι,
κί' εἶθε μὲ τοῦτο νὰ γενῆ τῶν θαλασσοῶν ὁ Ἄρης...
αὐτὰ καὶ μένω ταπεινῶς... Ἀλέξης ὁ βαρκάρης.

Δεχόμεθα καὶ τοῦ πτωχοῦ Ἀλέξη τὸ καΐκι
κί' εἰς τοῦτον ἓνας ἀργυροῦς τοῦλάχιστον προσήκει.

Ἐχω κί' ἐγὼ, διαδόντρου γυιοί, ἀπὸ καιροῦ σκοπὸν
νὰ δώσω ὅστις Διάδοχο καμπόσον Ὄρωπο,
κί' εἰμ' ἔτοιμος νὰ σὰς χαρῶ νὰ τοῦ τὸν διαθέσω,
μὰ πρῶτα Μεγαλόσταυρο μου πρέπει νὰ φορέσω.
Δὲν θὰ χαρίσω τίποτε ἂν δὲν γενῶ ἱππότης...
μένω ἐγὼ κί' ἡ σκούφια μου... Τσιγγρὸς ὁ πρῶτος Χιῶτης.

Ἄρκει νὰ μᾶς χαρίσῃτε τοῦ Ὄρωποῦ τὸ κτήμα
κί' εἰς σὰς ὁ Μεγαλόσταυρος θὰ πέσῃ παραχρῆμα.

Ἄφοῦ ἐβγήκαν δωρηταὶ εἰς ὄλην τὴν Ἑλλάδα
καὶ πρῶτος πρῶτος ἄρχισε ὁ Σταυρὸς ὁ Μπουλίκου,
κί' ἐγὼ διὰ τοὺς γάμους του χαρίζω μιὰ βελλάδα
ὅστις θρόνου τὸν Διάδοχον... ὁ ράπτης ὁ Λαμπίκου.

Καὶ τοῦ Λαμπίκου πρόθυμοι δεχόμεθα τὸ δῶρον,
πληρόντες καὶ πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης φόρον.

Ἐπιθυμῶν νὰ μιμηθῶ τὸν Σταυρὸν τὸν Μπουλίκου
ἀμέσως ὅστις Διάδοχον χαρίζω τὸν κλεινὸν
τὸ κάθε μου ἐνέχυρον καὶ πᾶσαν καταθήκην...
Διάγγελος ὁ τοκιστῆς τῶν νέων Ἀθηναίων.

Διὰ τοιαύτην δωρεὰν τοσοῦτον σεβαστὴν
τοὺς ἀσπασμούς μας στέλλομεν καὶ πρὸς τὸν τοκιστὴν.

Ἰπέικων εἰς τὰς προτροπὰς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων
χαρίζω ὅστις Διάδοχον μιὰ δωδεκάδα σκύλων,
κί' ἄς γίνῃ μνεῖα εὐφημος τῆς δωρεᾶς αὐτῆς. . .
Σταμούλης ὁ κυνόφιλος καὶ πρόψην βουλευτῆς.

Προθύμως γίνονται δεκτοὶ κί' οἱ σκύλοι τοῦ Σταμούλη
καὶ ἄς φροντίσουν δι' αὐτοὺς οἱ ἔμπιστοί μας δοῦλοι.

Χαρίζω ὅστις Διάδοχον, μιμούμενος τὸν Σταυρὸν,
τρεις ἀγελάδας εὐτραφεῖς κί' ἓνα σφριγῶντα ταῦρον
ὡς δειγμὰ ἀφοσίωσης κί' εὐκρινούς ἀγάπης. . .
αὐτὰ καὶ μένει ταπεινῶς ἓνας χοντρὸς χασάπης.

Καὶ τοῦ χασάπης γίνεται ἡ δωρεὰ δεκτὴ
κί' εἰς τοῦτον ἡ ἀγκάλη μας θὰ εἶναι ἀνοικτὴ.

Ἰδὼν τὰς τῶσας δωρεάς, ἂν κί' εἶμαι δίχως ροῦχο,
κί' ἐγὼ χαρίζω ὅστις Αὐλὴν ἓνα γαῖδουρι ποῦχω,
ἄς εἶναι δὲ καὶ μετ' ἐμοῦ τῶν Αὐλικῶν ἡ χάρις. . .
ἓνας Πλακιώτης παλαιὸς καὶ πρῶτος γαῖδουριάρης.

Καὶ σεις θεράπων ἀληθῆς ἐφάνητε τῶν δόντι,
ἀλλ' ὅμως τοῦ γαῖδάρου σὰς τοῦ λείπει ἓνα δόντι.

Τὰ δόντια τοῦ γαῖδάρου μου εἶναι πολὺ γερὰ
κί' ἐπρόσμενα εὐχαριστῶ νὰ ᾤητε καὶ σ' ἐμένα. . .
λένε πῶς κάποιου γαῖδαρο χαρίζαν μιὰ φορά,
ἐκεῖνος δὲ τὰ δόντια του ἐκύτταζ' ἓνα ἓνα.

Κί' ἐγὼ πρὸς τὸν Διάδοχον τὸ χρέος μου γνωρίζω,
μὰ δὲν μοῦ εἶναι δυνατὸν Μπουλίκου νὰ φανῶ,
κί' ἓνα ζευγάρι τοίλικα τσαρούχια τοῦ χαρίζω
γιὰ νὰ χορεύῃ πρὸς τὸν Καλαματιανό.
Δὲν φείδομαι πρὸς χάριν σὰς οὐδεμιᾶς δαπάνης. . .
αὐτὰ καὶ μένω . . . Φασουλῆς ὁ πρῶτος μεχλιδάνης.

Καὶ τὰ τσαρούχια γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν Αὐλὴν
κί' εὐχαριστήσεις στέλλονται καὶ πρὸς τὸν Φασουλήν.